

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

43. உலகங் கண்ட பத்து

(கொச்சுக்கலிப்பா)

*பண்: சீகாமரம் (நாதநாமக்கிரியை)

திருச்சிற்றம்பலம்

*கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை - என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் கண்ட பத்தைத் தழுவியது.

Devaram

திருப்புள்ளிருக்குவேனார் (Sambandar)

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தங் கதிர்மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமானா ருறையுமிடந்
தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்
புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேனாரே.

திருமறைச் சண்பையராளி திருக்கண்ணார் கோயிலை ஏத்தினார் , பிறகோயிலும்
இறைஞ்சினார் , காவிரிவடபால் குடதிசை நோக்கி வருவாராய்க் , காதல் பெருகப்
புள்ளிருக்கு வேனார்க்கோயிலை நண்ணினார் , ஏற்ற அன்பு எய்த வணங்கினார் .
இருவர் புள்வேந்தர் இறைஞ்சி ஆற்றிய பூசையைச் சாற்றி இந்த
நன்சொற்பதிகத்தை அணிவித்தார் .

சீகாழி (Sambandar)

நம்பொருள் நம்மக்களென்று நச்சியிச்சை செய்துநீர்
அம்பர மடைந்துசால அல்லலுய்ப்ப தன்முனம்
உம்பர்நாத னுத்தமன் ஒளிமிகுந்த செஞ்சடை
நம்பன்மேவு நன்னகர் நலங்கொள்காழி சேர்மினே.

Tiruvachagam

திருவாசகம்-கண்ட பத்து (Manikavasagar)

இந்திரிய வயமயங்கி

இறப்பதற்கே காரணமாய்

அந்தரமே திரிந்துபோய்

அருநாகில் வீழ்வேற்குச்

சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச்

சிவமாக்கி எனையாண்ட

அந்தமிலா ஆனந்தம்

அணிகொள்தில்லை கண்டேனே.

நிருத்த தரிசனம்

இஃது அடிகள் தில்லையில் சென்று சிவபெருமானது திருக்கூத்தைக் கண்டமையைக் கூறும் பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி. இதனானே இதற்கு, `நிருத்த தரிசனம்` எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது, தில்லையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இஃது அடிகள் தில்லையை அடைந்து திருக்கூத்தைக் கண்டு வணங்கியபொழுது பாடப்பட்டது எனக் கொள்ளுதற்கு இடம் உண்டு. இது நாலடித் தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பாவால் ஆகியது.

Ramana Sannidhi Murai

412. தன்மயமாய் உள்ளசரா சரங்களில் அன்பு அற்ற கரும்
கல்மயமாய் நின்றமனக் கடையேனைக் கவினியசெம்
பொன்மயமா வேதித்த புண்ணியவேங் கடரமணச்
சின்மயமாய் இவ்வுலகம் சேர்ந்திடநான் கண்டேனே. 1
413. காரிருளா(ம்) மாயையிடைக் கைஒளியாம் புல்லறிவால்
ஊர் உலகக் கனவின்இடை உற்றழியப் புக்கேனைக்
கூர்அளியால் ஆட்கொண்ட குருபர வேங் கட ரமணப்
பேரொளியாய் இவ்வுலகம் பிறங்கிட நான் கண்டேனே. 2
414. புற்புதமாய் உற்றுஅழியும் பொய்உடலை மெய்யாகக்
கற்பிதமாக் கட்டுரைக்கும் கசடன் எனை ஆட்கொண்டு
தற்பரமாய் ஒளிக்கின்ற தனிமுதல் வேங் கடரமண
அற்புதமாய் இவ்வுலகம் அவிர்ந்திட நான் கண்டேனே. 3
415. ஓதனம்உண்டு உறங்குவதே உறுதியென மெய்ஞ்ஞான
சாதனமாய் யாதொன்றும் சாராத நாயேனை
ஆதரமாய் ஆட்கொண்ட அந்தண வேங் கடரமண
சேதனமாய் இவ்வுலகம் சேர்ந்திட நான் கண்டேனே. 4
416. உணவொடுகண் உறக்கமொடும் உறுதியெனப் பெண்ணாகம்
புணர்வுதலை மேற்கொண்ட புலையேனை வலியத்தான்
அணவுதலாய் ஆட்கொண்ட அந்தண வேங் கடரமண
உணர்வுருவாய் இவ்வுலகம் ஒளிர்ந்திடநான் கண்டேனே. 5
417. பித்துருவாம் பேதைமையால் உட்செறியாது இந்திரியப்
பத்துருவாய் வெளிப்பட்டுப் பாமுலகில் பாய்ந்தேனை
முத்துருவாய் ஆட்கொண்ட முழுமுதல்வேங் கடரமணச்
சித்துருவாய் இவ்வுலகம் செறிந்திட நான் கண்டேனே. 6
418. ஏனமோடு எகினமும்தேர்ந் தெய்தாதான் எளிவந்து
வேனலான் வெங்கணையால் வெதுப்புண்டு கிடந்தேனை
மோனமாய் ஆட்கொண்ட முனிந்திரவேங் கடரமண
ஞானமாய் இவ்வுலகம் நடந்திடநான் கண்டேனே. 7
419. வெளிமயமாம் தன்நிலையை வேருக்கி அகங்காரக்
களிமயமாய் நின்றமனக் கடையேனைத் தன்இயல்பாம்
அளிமயமாய் அம்புயத்தாட்கு ஆட்கொண்ட ரமணப்பேர்
ஒளிமயமாய் இவ்வுலகம் ஒளிர்ந்திடநான் கண்டேனே. 8
420. வெறிஉருவாய் வெளிப்பட்டு விளிவதலால் சித்தத்துள்
செறிஉருவைத் தெரியாத சிறியேனைப் புறநின்றுஉள்
மறிசுதலாய் வாழ்வித்த மாதவவேங் கடரமண
அறிவுருவாய் இவ்வுலகம் அவிர்ந்திடநான் கண்டேனே. 9

421. பித்தகமாய் எழுந்தபிற நூல்அல்லான் மெய்க்ஞானப்
பொத்தகமே தொட்டுஅறியாப் பொல்லேனைப் பொருளாக்கிச்
சித்தம்அதே சின்மயமாச் செய்தருள்வேங் கடரமண
வித்தகமாய் இவ்வுலகம் விளங்கிட நான் கண்டேனே. 10

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*பண்: நட்பராகம் (பந்துவராளி)

நம்பொ ருள்நம் மக்கள் என்று - என்னும் தேவாரப் பண்

422. மலஉடல் மயற்சிறை மடுத்த மண்உ யிர்களைக்
குலவு முக்தி கூட்டு சிற் குறிகொளும் ரமணனுக்கு
உலகு முற்றும் ஓர்வடி வொலிஅனைத்தும் இன்னிசை
இலகும் அம்ம கத்துவம் எடுத்துஇ யம்ப லாவதே. 11
திருச்சிற்றம்பலம்

வேதித்த-ரசவாதம் செய்த, புற்பதம்-நீர்க்குமிழி, ஓதனம்-உணவு

*நம்பொ ருள்நம் மக்கள் என்று - என்னும் தேவாரப் பண்.
ஏனம்-பன்றி, எகினம்-அன்னம், வேனலான்-மன்மதன்,
அளி-கருணை, அம்மகத்துவம்-அந்தப் பெருமை.